

BARBOSS I EZŠ

Dzeivōja Barboss pi saiminīka laukūs.
Jam spolva speidāja i vādars auga taukūs,
Partū ka darāja jys bliedeibys —
Veicá nalykumeigys medeibys.

    Ṙaiz pa mežu skrīdams
    I pa druskai rīdams,
    Dzynōs pakaļ styrnai,
    Kura skrīdama pynōs pa garū zōli
    I nu Barbosa nabeja vairs tōli.

Barboss dūmōja — tivleņ tū giuš
I svaiga galeitá jam b̄yš.

A tá pieški ar nazkū osu —
Jys produr sovu dāpi bosū,

    Nu kō jam lela sōpá čerās.
    Barboss apzastōj i verās —
    Nazkas mozs kai komuļš velās.
    Niu Barbosam dusmys celās.

Aizklīdzá jys ežam borgi:

»Lobōk ōdu sovu sorgi!

Nazamaisi maņ pa kōjom,

Leiņ tivleņ iz sovom mōjom!«

    »Maņ nav kur steigtīs, asmu mōjōs.

    Kab nadzeivōtu mežā eži,

    To suņū b̄ytu pylni meži.

    Máš sorgojom tá tautys montu

    Nu grauziejim i cytim bliežim.

Patš lobōk tivleņ kōjis auņ,

Tá taidus kai tu zámī saun!«

Pōrzabeidš Barboss laizā kōjis

I sōcá vārtīs, kur jō mōjis.

I cylvākim tai godōs,
Pec Barbosa princypim kod vodōs.
Kas vaļstš bogoteibys gryb plāstš,
Tys var napatikšonōs īsāstš.

VYLKS I LOPSA

Mežā sazateik lopsa i vylks.
Lopsa lyudz vylku iz pōrrunom sāstīs:
»Izbeigsim naidu, izbeigsim plāstīs.
Tu ar spāku, as ar prōtu —
Dzeivōsim mās dzeivi sōtu.
Nu tivlejōs fermys vystys as nesšu,
Bogotu dzeivi deļ tevā as vesšu.
Taiseišu gultu nu vystu spolvu,
Iz meikstim spylvynim tu liksi golvu.
Dzeivā mōsim bīš jauka,
Mīlastu ässim nu vīna trauka.
Kotru vokor pa jāram maņ nessi,
Iz sātu munus draugus tu vessi.
Taisāsim mās skaistu mōju
Tiksim obeji iz kōju.
Tolkā paprasāsim babrus
I tūs lelūs meža veprus:
Pamatus rakš mōjai vepri,
Bezdeleigys myurās cepli.
Babru ciltš, kod taisās tolkys:
Kūkus grīzš, likš sīnā bolkys.
Sataisāsim skaistu pili
I tāv ūša kūka sili.«
Vyss labi gōja,
Dreiži viņ beja skaista mōja.

Cīmūs gōja lopsys rodi,
Dzīsmis dzīdōja tīm strodi.
Lopsa bīži saucá tostus,
Slaveidama sovus gostus.
Mīlasts beja tá iz gūda:
Vystys, jāra galá blūdā.
Slavā vysī saiminīkus,
Sūlājās cáltņ pīminekļus.
Izgaisa dreīž jāri, vystys,
Tai kai vysys bītū systys:
Vylks sōk sovu garū au-u,
Nikur vairōk jāru nav.
Vysim zynoms vylka gors,
Jam ar lopsu sōcās spors:
»Apādá dauđz jāru gosti,
Tagad tu tik gaisu ūsti,
Čeršūs ka pi tovys reiklis...«
A lopsai beja kōjis veiklys,
Drōž paceļ iz svešu molu,
Atrūn jei tī lobu olu:
Kur vāļ vystys,
Vonogim nav systys.
Ka klausāt var tīm zvieru stōstim,
Jei tykusá pi lobim krōškim,
A nūvōrdzš vylks žieli kauc,
Kod tam suni ōdu mauc.

* * *

Nu saprast varom i apjaust, —
Ka vyslelōkī viļtnīki teik cauri
Ar vasalu pauri!

2001

EZELŠ SOKA GOLAVŪRDU

Lobōku dzeivi cālṭ ir nu svora
Deļ vysi lelō zvieri bora:
Tai sprīdā zvieri, sagōjuši kūpā
Lelō meža opolyjā lūkā.
Par prīšknīku tā ezelš kliust,
Jys vysu zvieri atsauceibu giust.
Omotus tai ezelš dola —
Jam lela golva, augsta škola.
Prīškā līk jys tivleņ kurmi:
Tys zāmi arš ar sovu purni.
Vajdzeigs ir mýsim vylks,
Kas azaidam jārus viļķš.
Lopsai tā býš lela lūma,
Vysim býš jei mīlō kūma.
Lopsys prōtu vītā liksim,
Pi skaistom mōjom māsš tai tiksim.
Atskaiti jei stynggrū vāsš —
Cik jāru, cōļu mežā nāsš.
Ar āsti kūkūs likš jei kleimu,
Kuru cierst, jei īviļķš zeimi.
Babri kūkus cierš i zōgej,
I rotūs īškā tūs jī lōdej.
Zāmis dorbus vepri veikš,
Statāt kartupeļus steigš.
Nabýš vairs nikaidys raizis,
Tiksim māsš pi ūtrōs maizis.
Rupucš mýsim gūvš izslauķš,
Pi svaiga pīna vysus saukš.
Ōzš brīsmu breidī rogā trauķš.
Vōvereitis kūkā kōpš,
Nu gunšgrāka mýsus glōbš.
Kod projekts apsprīsts tai kai nōkās,
Tivleņ lelōs dzīris sōkās.
Sagōja tā vysi zvieri.

Iz golda braņdīns, vystys, jāri,
Beja rīksti, casnādzeni
I soldonī peirādzeni.
Tyka saukti tosti jauki —
Sakūpti tikš vysi lauki:
Leidumus mās mežā leissim,
Strōdōsim i dorbā sveissim.
Kotrs stōsta, kū jys varās,
Cik bēs spāka, tū i darās.
Ezelām ir lela lūma,
Tō pec tam ir loba ūma.
Golavōrdu ezelš soka:
»Jōstrōdoj tā bēs pec troka!
Atskaitá pec trejim godim
Par veiktū dorbu draugim, rodim...«

* * *

Ezelá atskaitá:
Runōšu as demokratiski,
Kai tōs lītys īt faktiski.
Kritiku peļniejš kūrmulš i vepris,
Labi strōdōjuši lopsa i babrys.
Ka tai strōdōsim vysi pilīs tiksīm,
A pōri palykušū naudu bankōs liksīm.